

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: M. S., bytem K., Spolková republika Německo, zastoupené: JUDr. Janem Kollárem, advokátem se sídlem 356 01 Sokolov, Obce Ležáky 972/1, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 30.6.2014. proti rozhodnutí žalované ze dne 26.5.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26.5.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 13.3.2014 **s e z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce JUDr. Jana Kollára na nákladech řízení částku ve výši 4.719,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X, VS 4-7640.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá přezkoumání *rozhodnutí žalované ze dne 26.5.2014 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 13.3.2014*, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), s přihlédnutím k článku 46 Nařízení Evropského parlamentu a rady (EHS) č. 883/2004 (dále jen **Nařízení**), neboť dle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 3.3.2014 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 26.5.2014* žalovaná mimo jiné

zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 14.5.2014, když posouzení zdravotního stavu pro účely stupně invalidity bylo provedeno výhradně podle českých právních předpisů s odkazem na článek 46 odst. 3 Nařízení, bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 6b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v procentním rozmezí 25-35%; lékař ČSSZ s ohledem na aktuální klinický nález zvolil střed vymezeného rozpětí, tj. 30%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím a požadovala nové posouzení zdravotního stavu, který stručně popsala, neboť německá důchodová pojišťovna dle stejných lékařských zpráv a záznamů ji posoudila plně invalidní a v ČR je hodnocena jako osoba s možností plného pracovního zařazení, ačkoliv to její zdravotní stav neumožňuje, proto pocítuje újmu spočívající v nemožnosti pracovat na plný úvazek a tím adekvátně zajistit svoji obživu, je odkázána na finanční podporu svých rodičů; závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 26.5.2014 a přiznání náhrady nákladů řízení bez specifikace.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Tachov* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 3.3.2014* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 14.5.2014 ČSSZ-pracoviště Plzeň* vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 6b) přílohy vyhlášky, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, jež ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 21.7.2014 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) s tím, že za takto zjištěného skutkového stavu i nadále trvá na rozhodnutí ze dne 26.5.2014 a navrhuje zamítnutí žaloby. Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 26.5.2014 bylo dle dodejky zástupci žalobkyně doručeno dne 28.5.2014.

Žalobkyně poté v replice dne 25.8.2014 mimo jiné uvedla, že jí byla diagnostikována roztroušená skleróza v dubnu 2004, kdy se léčila v Sokolově a poté v Plzni, od října 2010 se léčí na neurologické klinice v Německu a na doporučení neurologa podala v listopadu 2012 žádost o invalidní důchod, který jí byl přiznán ze 100% jako plný invalidní důchod od června 2013, ale důchod jí byl vyměřen pouze za odpracovanou dobu v Německu (od listopadu 2007) a bylo jí doporučeno obrátit se se zbytkem na ČSSZ

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní

schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Soud proto požádal PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.9.2014 za účasti žalobkyně a odborného lékaře z oboru neurologie, jímž byla i vyšetřena. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí (26.5.2014) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno zprávou MUDr. F. ze dne 31.10.2013, kdy jsou již v klinickém nálezů popisovány klinické příznaky: zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je roztroušená sklerosa mozkomíšní se sekundárně progresivním průběhem s levostrannou centrální spastickou hemiparézou středně těžkého stupně* (dominantní je levá HK) a s mozečkovým syndromem, inkontinencí moče, je přítomna chronická únava a snížení kognitivní výkonnosti; jako vedlejší zjištění je uvedena alergie na penicilín, která však je bez dopadu na pracovní schopnost. Onemocnění je sekundárně progresivní při trvalé léčbě interferonem, ke zhoršování dochází pomalu a postupně. PK MPSV oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ měla k dispozici i lékařské nálezy doložené k žalobě a na základě vlastního vyšetření při jednání dospěla k závěru, že zjištěné funkční postižení je již středně těžké, *proto hodnotila pokles pracovní schopnosti rozdílně dle kapitoly VI položky 6c) přílohy k vyhlášce - 50%*. Stanovené procento poklesu pracovní schopnosti, které podle § 3 a 4 vyhlášky nebylo změněno, zohledňuje jak zjištěný zdravotní stav žalobkyně, tak její kvalifikaci. Žalobkyně není schopna práce s větší fyzickou zátěží, spojené s delší chůzí, manipulací s břemeny, s nároky na výdrž, ve vynuceném pracovním tempu, je schopna jen práce fyzicky nenáročné, ve zkrácené pracovní době nebo s možností přestávek, ve vhodných klimatických podmínkách, např. jednoduché administrativní práce apod. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku

na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 26.5.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30.9.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu druhého stupně s datem vzniku 31.10.2013* (doba platnosti (KLP): 31.10.2015), proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 26.5.2014 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13.3.2014 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 31.10.2013, tedy i k 13.3. a 26.5.2014, odpovídá druhému stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 50%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu druhého stupně od 31.10.2013, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity druhého stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 16.10.2014

č.j. 16Ad 44/2014-41, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydána žalovaná i v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení o námitkách.

V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně podáním ze dne 13.10.2014 požadovala náklady tohoto řízení ve výši 4.719,-Kč představující náhradu tří úkonů právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, podání repliky) a tří režijních paušálů á 300,-Kč a DPH 21%, jehož je plátcem, z částky 3.900,-Kč, tj. 819,-Kč. Soud shledal nárok oprávněným a přiznal jí požadovanou částku, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. října 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně